

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

voluit, cuius inexpugnabile consilium sæpè fuisset expertus, efficax ad expugnandos inimicos. Eodem tempore Imperator Henricus ingentibus regni florentibus opibus, Goslariam in Saxonia urbem mirifice ornauit, quam de paruo (vt dicitur) molendino vel tugurio venatorio, duo priores Henrici, & iste nunc tertius, in tam magnam, sicut hodiè cerni potest, urbem bono prouexerunt auspicio: In qua regale palatium hic Imperator magnifice extruxit: Duas omnipotenti Deo congregationes instituit, vnã ex his donans regendam pontifici Alberto, eò quòd illi indiuiduus comes & cooperatus esset ad omnia. Tunc etiam data est illi spes accipiendi comitatus & abbatias, quæ magno deindè periculo mutata est Bremensis ecclesia, utpotè cœnobium Laurensis & Corbeia. Deindè Imperator Pannoniam petit: habuitq; in comitatu suo Leonem Pontificem Romanum, qui latius duxit Imperatorẽ in Germania videre, quàm in sua sede inter aspides & basiliscos viuere. Tum autem veniens Papa Ratisponam, reliquias beati Dionysij martyris, de quibus diu dubitatum est an ibi haberentur, presentibus Parisiorum legatis perspexit, ibiq; teneri probauit. Sanctum quoquẽ Wolfgangum, eiusdem urbis quondam episcopum, de tumultu leuauit. Inde quæ Bambergam cum Imperatore transiens, priuilegiarum loci à cancellario suo Friderico, qui illi in pontificatu successit, perspici, & coram Imperatore populorum pronunciari mandauit, suaq; interposita auctoritate confirmauit.

CAPVT XLIIII.

PER quætempora, Bruno & Egbertus marchiones Saxoniae, Ludolphi filij, à patruo suo Henrico Imperatore tertio (erat enim Ludolphus eorum pater,

iste Henricus fratres vterini) ibant in Oriētalem Fran-
ciam inuitati: obuij fuere illis eorum hostes Lantgra-
uij Turingia, & Wilhelmus & Otto. Commisso pralio,
cadi Bruno. Egbertus hostium victor ambos capit, re-
ducitq; in Brunswicum, in arcē Dancquerode, & insi-
gni pecunia emunctos, cum iurassent Imperatori, dimi-
sit. Hic genuit reliquitq; Egbertum filium, & Gertru-
dim filiam, quæ nupsit Henrico comiti de Northem,
perduxitque reliquias sancti Autoris in Brunswicum.
Egbertus filius ecclesiam sancti Cyriaci in monte à pa-
tre inchoatam, ipse perfecit. Multis tamen bellis angu-
status est ab Henrico IIII. Imperatore fratruē suo.
Sed hic erat exitus, vt vir fortis, qui per arma difficul-
ter vinci potuit, per insidias opprimeretur. Nam fe-
runt Henricum in illum conduxisse sicarios, qui se in il-
lius insinuarent familiam: acceptoq; tempore, cum in
molendino Eysenbuttel quiesceret, ab illis obrunca-
tur. Henricus Imperator eius occupauit ditionem, tan-
quam & ipse ex sanguine Saxonum iuste hereditaret,
quæ nouissimi essent principis: accedente feudi, vt præ-
tenderat, reditu ad Imperium: Arcem præcipuē, quæ
iuxta Brunswicum oppidum esset, Dancquerode in su-
am accepit potestatem, propulsa sorore Gertrude vir-
gine, tradiditq; custodiendam Bauaris. Sed illi dum
abutuntur in ciues permissa potestate, odiosi fiunt. Erat
qui balnea in vico publica instrueret, homo iniuriæ im-
patiens, qui ab illis prouocatus, noctū ignem iniecit ar-
ci, quo perierunt custodes. Ciues accurrerant, restincto
vt poterant incendio, arcem suæ fecere potestatis, &
reuocata Gertrudi restituerunt. Illa tam insigni dote
promeruit virum, Henricum, vt diximus, comitem de
Northem. Erat tum vir nobilis in Döulfenbuttel & wide-
kindus,

kindus, cuius ope & foedere freti ciues, magna intentarunt pro Gertrude: Et hac quidem longè post hac, quæ nunc tenemus, tempora: nunc verò per anticipationem commemorata, propter seriem marchionum Saxonie, in quam incidimus.

CAPVT XLV.

CVM Romanus Pontifex Leo apud Imperatorem Henricum III. manens, Natale Domini perageret & oratoria, Missarum celebratione in sancta die peracta, vt oportuit, apostolico ritu: in sequenti Luitpoldum Moguntina sedis Archiepiscopum, vt potè in sua prouincia potissimum, surrogauit officio. Cùmque peracta processione, & dicta oratione, Pontifex in sua sede de honore consisteret, subdiaconus lectionem sacram pergit: quam cùm non ex ritu apostolico, sed sua prouinciale consuetudine ecclesie pronunciaret, admonitus à suis Romanus pontifex, lectorem curauit admoneri, vt Romano ritu presente summo Pontifice pronunciaret: quod cùm ille contemneret, & iterum admonitus perstaret, Papa expleta lectione, vocatum, ab omni officio degradauit. Archiepiscopus misso ad Papam nuncio, orabat, vt suum sibi redderet ministrum: Papa recusabat. Archiepiscopus, vt erat ecclesiastica disciplina non ignarus, dissimulauit: & lecto euangelio, cùm sacra peractio instaret, archiepiscopus in sua sede confedit, contestatus, non se posse peragere officium, nisi reddidit ministro. Papa constantiam archiepiscopi perpendens, & maioribus occurrens motibus, clericum restitutum remisit. Laudanda in utroque virtus. Impleuit enim uterque suam dignitatem. Seueritatem districtioris ostendit Papa in contumace, & lenitatem in episcopi condescensione: Ille quoque de sua ecclesie honore per-

seueran
Fames
cipes p
tum Mo
rebellio
tur, &
facturu
bellat, i
ad belli
Nouim
ducatu
Gotfrid
satis, a
tatis tit
pellantu
bat: Is
ceruices
nem: S
sit. Imp
xus Imp
is satisf
cis dieb
onibus
interim
tori opp
nifaciy
rator in
tem con
Scaldin
transiui
rimos c
Balduin